

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εκατόν Σαράντα

Η Τελευταία Υπόσχεση: Αποκαλύπτοντας τον Ρόλο του Ηλία Πριν από την Ημέρα του Κυρίου

Jeff Pippenger
2024-03-16

Η τελευταία υπόσχεση της Παλαιάς Διαθήκης είναι ότι, πριν από τη μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου, θα ερχόταν ο Ηλίας.

Μνημονεύετε τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως, τοῦ δούλου μου, τὸν ὅποιον ἐνετείλαμην εἰς αὐτὸν ἐν Χωρήβ διὰ πάντα τὸν Ἰσραὴλ, μετὰ τῶν διαταγμάτων καὶ τῶν κρίσεων. Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς Ἴλιαν τὸν προφήτην πρὶν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα Κυρίου ἢ μεγάλη καὶ ἐπιφανής· καὶ αὐτὸς θέλει ἐπιστρέψει τὴν καρδίαν τοῦ πατρὸς πρὸς τὸν υἱόν, καὶ τὴν καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, μήποτε ἔλθω καὶ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην. Μαλαχίας 4:4–5.

Ο Ηλίας που έρχεται εκ των προτέρων της «μεγάλης και φοβερής ημέρας του Κυρίου» είναι ένας ατομικός αγγελιοφόρος, και επίσης το κίνημα που συνδέεται με το μήνυμα το οποίο διακηρύσσει ο αγγελιοφόρος. Ο Ηλίας που αποστέλλεται είναι, επομένως, οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, οι οποίοι δεν γεύονται θάνατο, καθώς αντιπροσωπεύουν ο Ενώχ και ο Ηλίας. Αυτοί είναι εκείνοι που υψώνονται ως σημείο κατά τον προσεχή νόμο της Κυριακής.

Ο Ηλίας των εσχάτων ημερών αντιπροσωπεύθηκε επίσης από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή· όμως ο Ιωάννης δεν αντιπροσώπευε τις εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες. Αντιπροσώπευε εκείνους που προσχωρούν στο κίνημα και αποδέχονται το μήνυμα του αγγελιοφόρου των εσχάτων ημερών, οι οποίοι κατόπιν θανατώνονται από τον παπισμό κατά την ώρα της κρίσεως του νόμου της Κυριακής, η οποία αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής και τελειώνει όταν ο Μιχαήλ εγερθεί και ο παπισμός φθάσει στο τέλος του χωρίς κανέναν να τον βοηθήσει.

Ο Ηλίας αντιπροσωπεύεται στο Όρος Κάρμηλος και ο Ιωάννης αντιπροσωπεύεται στην αίθουσα του συμποσίου του Ηρώδη. Αυτοί οι δύο ιστορικοί μάρτυρες προσδιορίζουν τις δύο ομάδες του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών που αντιπροσωπεύονται στο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες και ο πολύς όχλος αντιστοιχούν στο Όρος Κάρμηλος και στο εορταστικό συμπόσιο των γενεθλίων του Ηρώδη. Αυτές οι δύο προφητικές γραμμές παρέχουν ένα ασφαλές σημείο αναφοράς για να προσδιορισθούν με προσοχή τα στοιχεία της όγδοης κεφαλής, δηλαδή εκείνης που είναι εκ των επτά κεφαλών στην Αποκάλυψη δεκαεπτά, με επαρκή προφητική λεπτομέρεια ώστε να καταστεί σαφές πώς και γιατί ο τελευταίος πρόεδρος, ο οποίος είναι ο όγδοος πρόεδρος που είναι εκ των επτά, καθίσταται ο μέγας δικτάτωρ των Ηνωμένων Πολιτειών στις τελευταίες κινήσεις του έκτου βασιλείου της Βιβλικής προφητείας.

Κατά τον νόμο της Κυριακής επιτυγχάνεται η τριμερής ένωση.

«Με το διάταγμα που θα επιβάλλει τον θεσμό του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός θα εκτείνει το χέρι του πέρα από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν θα απλώσει το χέρι του πάνω από την άβυσσο για να δώσει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας θα αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση, και θα λάβει μέτρα για τη διάδοση των παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει φθάσει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι κοντά». Testimonies, τόμος 5, 451.

Πλην όμως, στην παραβολή αυτή υπάρχει μία ακολουθία, και η ακολουθία αυτή αποτελεί θέμα του εμπνευσμένου λόγου. Είναι ένα γεγονός που λαμβάνει χώρα κατά το διάταγμα, το οποίο, υπό μία έννοια, είναι ένα μεμονωμένο γεγονός, αλλά στην πραγματικότητα αποτελεί μία εξαιρετικά προσεκτική ακολουθία γεγονότων. Κατά το «διάταγμα» οι Ηνωμένες Πολιτείες παύουν να είναι η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, πράγμα που σημαίνει ότι εκεί αρχίζει η έβδομη βασιλεία, αλλά η έβδομη βασιλεία συμφωνεί να δώσει τη βασιλεία της εις το θηρίον. Όταν ο ψευδοπροφήτης ηττάται, ο δράκων λαμβάνει τη θέση του και αμέσως δίνει το ήμισυ της βασιλείας του εις το θηρίον.

Στο όρος Κάρμηλος υπήρχαν τετρακόσιοι πενήντα προφήτες του Βάαλ, και τετρακόσιοι προφήτες των αλσών, οι οποίοι βρίσκονταν στη Σαμάρεια τρώγοντας στην τράπεζα της Ιεζάβελ.

Τώρα, λοιπόν, στείλε και σύναξέ προς εμέ όλον τον Ισραήλ στο όρος Κάρμηλον, καθώς και τους προφήτες του Βάαλ, τετρακοσίους πενήντα, και τους προφήτες των αλσών, τετρακοσίους, οι οποίοι τρώγουν στην τράπεζα της Ιεζάβελ. Γ΄ Βασιλειών 18:19.

Ο Ηλίας προσδιορίζει την αναμέτρηση στο Όρος Κάρμηλος ως διαμάχη, όχι μόνο ως προς το ποιος ήταν ο αληθινός Θεός, αλλά και ως προς το ποιος ήταν ο αληθινός προφήτης.

Τότε είπε ο Ηλίας προς τον λαό: Εγώ, μόνον εγώ, απέμεινα προφήτης του Κυρίου· οι δε προφήτες του Βάαλ είναι τετρακόσιοι πενήντα άνδρες. Α΄ Βασιλέων 18:22.

Όταν η προσφορά του Ηλία καταναλώθηκε από τη φωτιά που κατέβηκε από τον ουρανό, τότε ο ίδιος έσφαξε με τα ίδια του τα χέρια τους τετρακοσίους πενήντα προφήτες του Βάαλ.

Και ο Ηλίας είπε προς αυτούς: Συλλάβετε τους προφήτες του Βάαλ· ας μη διαφύγει ούτε ένας από αυτούς. Και τους συνέλαβαν· και ο Ηλίας τους κατέβασε στον χείμαρρο Κισσών και τους έσφαξε εκεί. Α΄ Βασιλέων 18:40.

Ο Βάαλ ήταν ψευδής αρσενική θεότητα, και οι τετρακόσιοι προφήτες του άλσους, οι οποίοι εξακολουθούσαν να είναι με την Ιεζάβελ, τρώγοντας στο τραπέζι της στην πόλη της Σαμάρειας, ήταν οι προφήτες της θηλυκής θεότητας, της Αστάρωθ. Η θηλυκή θεότητα επέζησε από τη σφαγή των προφητών του Όρους Κάρμηλος από τον Ηλία.

«Ο λαός επάνω στο όρος πέφτει κατά γης με τρόμο και δέος ενώπιον του αοράτου Θεού. Δεν δύνανται να αντικρίσουν το λαμπρό, καταναλίσκον πυρ που απεστάλη από τον Ουρανό. Φοβούνται μήπως καταναλωθούν μέσα στην αποστασία και τις αμαρτίες τους. Αναβοούν με

μία φωνή, η οποία αντηχεί επάνω στο όρος και ηχώ φέρει προς τις πεδιάδες κάτωθεν αυτών με φοβερή ευκρίνεια: “Ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός· ο Κύριος, αυτός είναι ο Θεός.” Ο Ισραήλ επιτέλους αφυπνίζεται και παύει να είναι εξαπατημένος. Βλέπουν την αμαρτία τους και πόσο πολύ έχουν ατιμάσει τον Θεό. Η οργή τους εξάπτεται κατά των προφητών του Βάαλ. Με φοβερό τρόμο, ο Αχαάβ και οι ιερείς του Βάαλ έγιναν μάρτυρες της θαυμαστής επιδείξεως της δυνάμεως του Ιεχωβά. Και πάλιν ακούεται, με συγκλονιστικά λόγια προσταγής, η φωνή του Ηλία προς τον λαό: “Συλλάβετε τους προφήτες του Βάαλ· ας μη διαφύγει ούτε ένας από αυτούς.” Και ο λαός ήταν έτοιμος να υπακούσει στον λόγο του Ηλία. Συνέλαβαν τους ψευδοπροφήτες που τους είχαν πλανήσει, και τους έφεραν στον χείμαρρο Κισών, και εκεί ο Ηλίας, με το ίδιο του το χέρι, έσφαξε αυτούς τους ειδωλολάτρες ιερείς.» Review and Herald, October 7, 1873.

Το όρος Κάρμηλος προτυπώνει τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Τότε είναι που υψώνεται το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων (που προτυπώνονται από τον Ηλία). Εκεί είναι που το γνήσιο προτεσταντικό κέρασ φανερώνεται ευκρινώς σε αντίθεση με το πλαστό προτεσταντικό κέρασ, το οποίο βρίσκεται στη Σαμάρεια, τρεφόμενο με τη δίαιτα της Ιεζάβελ. Εκεί είναι που το Ρεπουμπλικανικό κέρασ, το οποίο είχε καταστεί το κέρασ τόσο της εκκλησίας όσο και του κράτους κατά την πορεία προς το όρος Κάρμηλος, φθάνει στο τέλος του ως η έκτη βασιλεία της προφητείας της Βίβλου. Τότε απομένει ο Αχαάβ, και το δεκαπλό έθνος του, και η Ιεζάβελ, η οποία κρυβόταν στη Σαμάρεια, ενώ δειπνεί με αποστάτες Προτεστάντες. Η έκτη βασιλεία έχει τελειώσει, και τότε η βροχή έρχεται χωρίς μέτρο.

Στο γενέθλιο συμπόσιο του Ηρώδη, ο Ηλίας, τον οποίο αντιπροσωπεύει ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, βρίσκεται στη ρωμαϊκή φυλακή αναμένοντας απελευθέρωση ή θάνατο. Δεν υπάρχουν προφήτες του Βάαλ για να επιτελέσουν τον χορό της εξαπάτησης, παρά μόνον η Σαλώμη, η θυγατέρα της Ιεζάβελ. Ο Ηρώδης και οι βασιλικοί του φίλοι είναι μεθυσμένοι από τον οίνο της Βαβυλώνας, διότι τα γενέθλιά του επίσης αντιπροσωπεύουν τον νόμο της Κυριακής, και όλα τα έθνη άρχισαν να πίνουν τον οίνο της Βαβυλώνας στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, πολύ πριν από τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Και μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον να καταβαίνει ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἔχοντα μεγάλην ἐξουσίαν· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξεν ἰσχυρῶς μὲ δυνατὴ φωνή, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν ἡ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἔγεινε κατοικητήριον δαιμόνων, καὶ φυλακὴ παντὸς ἀκαθάρτου πνεύματος, καὶ κλωβὸς παντὸς ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ ὄρνέου. Διότι πάντα τὰ ἔθνη ἔπιον ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ’ αὐτῆς, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἀπὸ τὴν ἀφθονίαν τῆς τρυφῆς αὐτῆς. Ἀποκάλυψις 18:1–3.

Αυτά τα τρία εδάφια εκπληρώθηκαν όταν τα μεγάλα κτίρια της Νέας Υόρκης, οι δίδυμοι πύργοι, κατεδαφίστηκαν με ένα άγγιγμα του Θεού.

«Τώρα διαδίδεται ο λόγος ότι έχω δηλώσει πως η Νέα Υόρκη πρόκειται να σαρωθεί από παλιρροϊκό κύμα; Αυτό ουδέποτε το είπα. Έχω πει, καθώς έβλεπα τα μεγάλα κτίρια που υψώνονταν εκεί, όροφο επάνω σε όροφο: “Τι φοβερές σκηνές θα λάβουν χώρα όταν ο Κύριος εγερθεί για να συγκλονίσει φοβερά τη γη! Τότε θα εκπληρωθούν τα λόγια της Αποκάλυψης

18:1–3.” Ολόκληρο το δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκάλυψης είναι προειδοποίηση για ό,τι έρχεται επάνω στη γη. Αλλά δεν έχω ιδιαίτερο φως σχετικά με το τι πρόκειται να συμβεί στη Νέα Υόρκη, παρά μόνο ότι γνωρίζω πως κάποια ημέρα τα μεγάλα κτίρια εκεί θα καταρριφθούν από τη στροφή και την ανατροπή της δύναμης του Θεού. Από το φως που μου έχει δοθεί, γνωρίζω ότι καταστροφή υπάρχει στον κόσμο. Ένας λόγος από τον Κύριο, ένα άγγιγμα της παντοδύναμης ισχύος Του, και αυτά τα ογκώδη οικοδομήματα θα πέσουν. Θα διαδραματισθούν σκηνές, τη φρικτότητα των οποίων δεν μπορούμε να φαντασθούμε.» Review and Herald, 5 Ιουλίου 1906.

Ο επικείμενος νόμος της Κυριακής παριστάνεται από τη δεύτερη φωνή του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και αντιπροσωπεύει το Όρος Κάρμηλον του Αχαάβ και το συμπόσιο των γενεθλίων του Ηρώδη. Η Ηρωδιάς, η οποία είναι επίσης η Ιεζάβελ, δεν είναι παρούσα στο μεθυσμένο συμπόσιο του Ηρώδη, καθώς και η Ιεζάβελ απουσίαζε από το Όρος Κάρμηλον. Έως τον νόμο της Κυριακής, αυτή έχει λησμονηθεί κατά τη διάρκεια των εβδομήντα συμβολικών ετών της βασιλείας του θηρίου της γης, της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας. Όταν η Ιεζάβελ έλαβε τη θανατηφόρο πληγή της το 1798 και το 1799, η έκτη βασιλεία (οι Ηνωμένες Πολιτείες) άρχισε τη θητεία της ως η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας. Όταν η έκτη βασιλεία τελειώσει, τότε αυτή επιστρέφει και αρχίζει να άδει τα άσματά της και να πορνεύει με όλα τα έθνη της γης.

Τα άσματά της πορνείας και του οίνου εγκαινιάσθηκαν προφητικώς στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, αλλά εκείνο ήταν απλώς η περίοδος της προετοιμασίας, καθώς είχε παρασταθεί από τα τριάντα έτη από το 508 έως το 538, την πρώτη φορά που αυτή έλαβε τον θρόνο. Έως τον νόμο της Κυριακής, όταν το έκτο βασίλειο φονεύεται από τα χέρια του Ηλία, αυτή ήταν κεκρυμμένη στη Σαμάρεια. Κατά το σημείο εκείνο, ο Ιωάννης ο Βαπτιστής κρατείται στη φυλακή της, αναμένοντας είτε απελευθέρωση είτε θάνατο.

Ο Ηρώδης και οι ευγενείς φίλοι του ήταν μεθυσμένοι με τον οίνο της Βαβυλώνας, όταν η Σαλώμη, η θυγατέρα της Ηρωδιάδος (Ιεζάβελ), εκτέλεσε τον άκρως σαγηνευτικό της χορό, και ο Ηρώδης εκδηλώνει τις φιλήδονες και αιμομικτικές του επιθυμίες. Κατακυριεύεται πλήρως από τα σεξουαλικά υπονοούμενα της θετής του θυγατρός και της προσφέρει έως και το ήμισυ του βασιλείου του.

Και όταν ήλθε ευκαιριακή ημέρα, κατά την οποίαν ο Ηρώδης, στα γενέθλιά του, έκαμε δείπνο στους μεγιστάνες του, στους χιλιάρχους και στους πρώτους της Γαλιλαίας· και όταν εισήλθε η θυγάτηρ αυτής της Ηρωδιάδος και εχόρευσε, και ήρесе στον Ηρώδη και σε εκείνους που εκάθηντο μαζί του, ο βασιλεύς είπε προς την κοράσιον, Ζήτησόν μου ό,τι θέλεις, και θα σου το δώσω. Και της ορκίσθηκε, Ό,τι και αν μου ζητήσεις, θα σου το δώσω, έως το ήμισυ της βασιλείας μου. Και εκείνη εξήλθε και είπε προς τη μητέρα της, Τι να ζητήσω; Και εκείνη είπε, Την κεφαλήν του Ιωάννου του Βαπτιστού. Και αμέσως εισήλθε με σπουδή προς τον βασιλέα και εξήτησε, λέγοντας, Θέλω να μου δώσεις ευθύς αμέσως, επί πινακίου, την κεφαλήν του Ιωάννου του Βαπτιστού. Και ο βασιλεύς ελυπήθη υπερβολικά· όμως, εξαιτίας του όρκου του και εξαιτίας εκείνων που εκάθηντο μαζί του, δεν ηθέλησε να την απορρίψει. Και αμέσως ο βασιλεύς έστειλε δήμιον και διέταξε να φερθεί η κεφαλή του· και εκείνος απήλθε και τον απεκεφάλισε στη φυλακή, και έφερε την κεφαλήν του επί πινακίου και την έδωσε στο

κοράσιον· και το κοράσιον την έδωσε στη μητέρα της. Μάρκος 6:21–28.

Η πρώτη φωνή της δέκατης όγδοης κεφαλαίου της Αποκαλύψεως ήχησε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και η δεύτερη φωνή ηχεί κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής. Στην ιστορία που παριστάνεται στο έκτο κεφάλαιο του Ιωάννη, η πρώτη φωνή του 2001 ήταν η φωνή του Χριστού που πληροφορούσε τους μαθητές Του ότι έπρεπε να φάγουν τη σάρκα Του και να πιουν το αίμα Του, διότι Αυτός ήταν ο αληθινός Άρτος του Ουρανού. Εκείνη η περίοδος άρχισε στη Γαλιλαία και κατέληξε σε εκκαθάριση των μαθητών Του, οι οποίοι απομακρύνθηκαν από Αυτόν, στο έκτο κεφάλαιο του Ιωάννη, εδάφιο ΕΞΗΝΤΑ ΕΞΙ. Εκείνη η ιστορία άρχισε στη Γαλιλαία με μια δοκιμασία σχετική με τη διατροφή, και έληξε με την επιβολή του χαράγματος του θηρίου, όπως προτυπώνεται από τον αριθμό του ονόματος του πάπα, που είναι ΕΞΙ, ΕΞΙ, ΕΞΙ. Γαλιλαία σημαίνει «σημείο καμπής», και η 11η Σεπτεμβρίου 2001 υπήρξε ένα προφητικό «σημείο καμπής» (Γαλιλαία), και τα γενέθλια του Ηρώδη συνδέονταν με την ηγεσία της Γαλιλαίας. Η αρχική φωνή της δέκατης όγδοης κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, και η τελική φωνή της δέκατης όγδοης κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, παριστάνονται αμφοότερες από τη Γαλιλαία, η οποία είναι ένα σημείο καμπής.

«Υπάρχουν διδάγματα που πρέπει να αντληθούν από την ιστορία του παρελθόντος· και η προσοχή στρέφεται σε αυτά, ώστε όλοι να κατανοήσουν ότι ο Θεός εργάζεται τώρα κατά τις ίδιες αρχές σύμφωνα με τις οποίες πάντοτε ενήργησε. Το χέρι Του διακρίνεται στο έργο Του και μεταξύ των εθνών τώρα, ακριβώς όπως συνέβαινε ανέκαθεν, αφότου το ευαγγέλιο κηρύχθηκε για πρώτη φορά στον Αδάμ στην Εδέμ.»

«Υπάρχουν περίοδοι που αποτελούν καμπές στην ιστορία των εθνών και της εκκλησίας. Κατά την πρόνοια του Θεού, όταν φθάνουν αυτές οι διαφορετικές κρίσεις, δίδεται το φως για τον καιρό εκείνο. Αν γίνει δεκτό, ακολουθεί πνευματική πρόοδος· αν απορριφθεί, ακολουθούν πνευματική παρακμή και ναυάγιο. Ο Κύριος, μέσα στον λόγο Του, έχει αποκαλύψει το επιθετικό έργο του ευαγγελίου, όπως αυτό διεξήχθη στο παρελθόν και όπως θα διεξαχθεί στο μέλλον, μέχρι και την τελική σύγκρουση, όταν σατανικοί παράγοντες θα πραγματοποιήσουν την τελευταία τους θαναμαστή κίνηση». Bible Echo, 26 Αυγούστου, 1895.

Η Γαλιλαία στο 2001, και η Γαλιλαία κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής, προσδιορίζουν πότε εκχέεται το φως της όψιμης βροχής. Το 2001 επρόκειτο για μια μετρημένη έκχυση, αλλά κατά τη δεύτερη φωνή εκχέεται χωρίς μέτρο, όπως παριστάνεται από τη φοβερή έκχυση μετά το ότι ο Ηλίας έσφαξε τους προφήτες του Βάαλ, πράγμα που έλαβε χώρα κατά το εορταστικό συμπόσιο των γενεθλίων του Ηρώδη. Τα γενέθλια του Ηρώδη προσδιορίζουν τη γέννηση του εβδόμου βασιλείου της βιβλικής προφητείας, το οποίο αμέσως ακολουθεί τον θάνατο του προηγούμενου βασιλείου. Οι Ηνωμένες Πολιτείες άρχισαν να βασιλεύουν το 1798, κατά τον θάνατο του πέμπτου βασιλείου, και κατά τον θάνατο των προφητών του Βάαλ, έχει φθάσει η ημέρα των γενεθλίων του εβδόμου βασιλείου. Το έβδομο εκείνο βασίλειο παριστάνεται από τη δεκαπλή βόρεια βασιλεία του Αχαάβ, και από τον Ηρώδη, αντιπρόσωπο της δεκαπλής βόρειας βασιλείας της παγανιστικής Ρώμης.

Και τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὅποια εἶδες ἐπάνω εἰς τὸ θηρίον, αὐτὰ θέλουσι μισήσει τὴν πόρνην, καὶ θέλουσι καταστήσει αὐτὴν ἔρημον καὶ γυμνὴν, καὶ θέλουσι φάγει τὰς σάρκας αὐτῆς, καὶ

κατακαύσει αὐτήν ἐν πυρί. Διότι ὁ Θεὸς ἔβαλεν εἰς τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ ἐκτελέσωσι τὸ θέλημά του, καὶ νὰ συμφωνήσωσι, καὶ νὰ δώσωσι τὴν βασιλείαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον, ἕως οὗ ἐκπληρωθῶσιν οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ γυνὴ τὴν ὁποίαν εἶδες εἶναι ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ ἔχουσα βασιλείαν ἐπὶ τῶν βασιλέων τῆς γῆς. Αποκάλυψις 17:16–18.

Ο Ηρώδης συμφωνεί να εκπληρώσει τον ὄρκο που ἔδωσε στη Σαλώμη και να της δώσει την κεφαλή του Ιωάννη, και ο ὄρκος του παριστάνεται ως εκτεινόμενος μέχρι του ημίσεως της βασιλείας του. Οι δέκα βασιλείς των Ηνωμένων Εθνών, παρά το ὅτι μισοῦν την πόρνη, συμφωνοῦν να δώσουν την ἑβδομη βασιλεία τους στην ὄγδοη κεφαλή, η οποία εἶναι εκ των ἐπτά προηγουμένων κεφαλών. Συμφωνοῦν σε μια βασιλεία που εδράζεται στον συνδυασμό του παγκόσμιου Κράτους με την παγκόσμια Εκκλησία της. Αλλά ο γάμος εἶναι λατινικός γάμος, ὄχι αγγλικός γάμος, διότι ο γάμος τους παριστάνεται ἀπὸ τὴ «γυναίκα» που βασιλεύει «ἐπὶ τῶν βασιλέων». Σε ἕνα λατινικό γάμο η οικογένεια διατηρεῖ τὸ ἐπώνυμο τῆς γυναίκας, ὄχι τοῦ ἀνδρός, και τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ διττοῦ γάμου ἀποτελεῖ σημαντικό στοιχεῖο τῆς προφητικῆς ἀφήγησης.

«Βασιλείς και ἄρχοντες και διοικητές ἔχουν θέσει ἐπάνω τους τὸ στίγμα τοῦ ἀντιχρίστου, και παριστάνονται ὡς ο δράκων που πηγαίνει να πολεμήσει με τους ἀγίους—με ἐκείνους που τηροῦν τις ἐντολές τοῦ Θεοῦ και ἔχουν τὴν πίστη τοῦ Ἰησοῦ». Testimonies to Ministers, 38.

Θα συνεχίσουμε αὐτὴ τὴ μελέτη στο ἐπόμενο ἀρθρο.

Ο λόγος τον ὁποῖον εἶδε ὁ Ησαΐας, υἱὸς τοῦ Αμώς, περὶ τοῦ Ἰούδα και τῆς Ἱερουσαλήμ. Και θέλει συμβεῖ ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, ὅτι τὸ ὄρος τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου θέλει στηριχθῆ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων και ὑψωθῆ ὑπεράνω τῶν λόφων· και πάντα τὰ ἔθνη θέλουσι συρρεῦσαι πρὸς αὐτό. Και πολλοὶ λαοὶ θέλουσιν υπάγει και εἰπεῖ· Ἐλθετε, και ας ἀναβώμεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰακώβ· και θέλει διδάξει ἡμᾶς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, και θέλομεν περιπατήσαι ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· διότι ἐκ Σιών θέλει ἐξέλθει νόμος, και ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.... Και ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπτά γυναῖκες θέλουσι πιασθῆ ἀπὸ ἐνὸς ἀνδρός, λέγουσαι· Τὸν ἄρτον ἡμῶν θέλομεν τρώγει, και τὰ ἰμάτια ἡμῶν θέλομεν ἐνδύεσθαι· μόνον ας ὀνομασθῶμεν με τὸ ὄνομά σου, διὰ να ἀφαιρεθῆ τὸ ὄνειδος ἡμῶν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ βλαστός τοῦ Κυρίου θέλει εἶσθαι εἰς κάλλος και εἰς δόξαν, και ὁ καρπὸς τῆς γῆς εἰς μεγαλοπρέπειαν και ωραιότητα εἰς τους διασωθέντας τοῦ Ἰσραὴλ. Και θέλει συμβεῖ, ὅτι ὅστις ἀπομείνη ἐν Σιών και ὅστις διαμείνη ἐν Ἱερουσαλήμ, θέλει ὀνομασθῆ ἅγιος, πας ὁ γεγραμμένος μεταξύ τῶν ζώντων ἐν Ἱερουσαλήμ· ὅταν ὁ Κύριος ἐκπλύνῃ τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν θυγατέρων τῆς Σιών και καθάρισῃ τὸ αἷμα τῆς Ἱερουσαλήμ ἐκ μέσου αὐτῆς διὰ πνεύματος κρίσεως και διὰ πνεύματος καύσεως. Ησαΐας 2:1–3, 4:1–4.